

Ο πρώτος επίσημος εορτασμός του Οσίου Ευμενίου στη γενέτειρά του

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Κρήτης](#)

Πανηγυρικά εορτάστηκε για πρώτη φορά επίσημα μετά την Αγιοκατάταξή του η μνήμη του Οσίου Ευμενίου Σαριδάκη στη γενέτειρα, την Εθιά Μεσαράς

Κατόπιν ευγενούς προσκλήσεως του Σεβασμ. Μητροπολίτου Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Μακαρίου, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος προέστη του Πολυαρχιερατικού Συλλεΐτουργου που τελέσθηκε το πρωί της Δευτέρας 23 Μαΐου στον Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου Εθιάς Μεσαράς, επί τη μνήμη του προσφάτως αγιοκαταταχθέντος Αγίου Ευμενίου του νέου.

Της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας μετείχαν ο οικείος Ποιμενάρχης κ. Μακάριος και ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Πρόδρομος.

Τον Θείο Λόγο προς το πολυπληθές εκκλησίασμα κήρυξε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ο οποίος -σημειωτέον- μετείχε ως Παρεδρεύων εν τη Αγία και Ιερά Οικουμενική Συνόδω του Οικουμενικού Πατριαρχείου που την 14η Απριλίου του τρέχοντος έτους ομόφωνα αποφάσισε την αγιοκατάταξη του Γέροντος Ευμενίου Σαριδάκη, του καταγομένου από το χωριό της Εθιάς.

Ο Μητροπολίτης κ. Γεράσιμος, αφού ευχαρίστησε εκ βάθους καρδιάς τον Μητροπολίτη Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Μακάριο για την τιμή της προσκλήσεως στον πρώτο επίσημο εορτασμό της μνήμης του Οσιωτάτου Πατρός ημών Ευμενίου του νέου, ανέφερε μεταξύ άλλων στην ομιλία του: «Και πάλι ο Πανάγαθος Θεός επέβλεψε επί την άμπελον της Εκκλησίας του Αποστόλου Τίτου, αναδεικνύοντας από τα σπλάχνα του λαού της νέο Άγιο ο οποίος προστίθεται στη χρυσή αλυσίδα των Αγίων της Κρητονήσου. Και δοξάζουμε τον Θεό διότι κατά τους δύο τελευταίους αιώνες έχουμε την αγιοκατάταξη αρκετών Αγίων, Μαρτύρων, Νεομαρτύρων, Οσίων Γερόντων και Ομολογητών όχι μόνο στην Κρήτη και την Ελλάδα, αλλά και στην ανά τον κόσμο Οικουμενική Ορθοδοξία.

Ένας από εκείνους που έζησαν κατά το Θέλημα και τις Εντολές του Θεού είναι ο σήμερα επισήμως εορταζόμενος Άγιος Ευμένιος ο νέος, ο οποίος έρχεται σε χαλεπούς καιρούς να επαληθεύσει τα λόγια του Αποστόλου των Εθνών Παύλου «οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις».

Ο Όσιος Ευμένιος ανήλθε με την άσκησή του σε ουράνια ύψη και απέλαβε τον αμαράντινο στέφανο της αγιότητας. Είναι ο δικός μας Άγιος που γεννήθηκε στον ίδιο τόπο με εμάς, που πλάσθηκε από το ίδιο χώμα της Μάνας Γης. Ανέπνευσε τον ίδιο αέρα, ανετράφη με τα ίδια ήθη, έθιμα και πατρώα ιδανικά, τον φώτισε ο ίδιος Ήλιος του ουρανού της Πίστεως.

Καταγόταν από φτωχή και πολυμελή οικογένεια, αλλά ανετράφη από ευσεβείς γονείς και ανοίχτηκε στο πέλαγος της ζωής χωρίς ξεχωριστά προσόντα και προϋποθέσεις. Εκείνο όμως που τον ξεχώρισε ήταν η Πίστη στον Χριστό, η αγάπη του στην Παναγία και τους Αγίους, η ευσέβεια και η αφοσίωσή του στην Εκκλησία, η αγάπη του για τον μοναχισμό, η προσευχή, η ανιδιοτελής φιλοξενία και η διακονία του πάσχοντος συνανθρώπου του. Αυτά ήταν τα προσόντα του για την κατάκτηση της αγιότητας.

Τρία είναι τα κύρια χαρακτηριστικά που διαγράφουν τη χαριτωμένη ζωή του. Το πρώτο είναι η σαλότητα. Η προσεκτική παρατήρηση των διά Χριστόν σαλών είναι ότι δεν τους νοιάζει τι θα πει ο κόσμος γι' αυτούς. Με όλες τις εκδηλώσεις και τα καμώματά τους έχουν σκοπό να δείξουν ότι γι' αυτούς το παν είναι ο Χριστός, όπως έλεγε ο Άγιος Πορφύριος. Δείχνουν ότι καθεύδουν διά την χρείαν της φύσεως, η καρδιά τους όμως αγρυπνεί διά το πλήθος του έρωτος προς τον Θεόν, όπως αναφέρει ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, ο Συγγραφέας της «Κλίμακος». Οι διά Χριστός σαλοί εμπαίζουν τον κόσμο, εμπαίζουν τα του κόσμου και με την καθημερινή τους αγία τρέλα διαλαλούν την Πίστη τους στον Χριστό.

Το δεύτερο γνώρισμα του Αγίου Ευμενίου είναι η διάκριση. Ο Άγιος Ιωάννης της «Κλίμακος» έλεγε ότι διάκριση είναι να μπορείς ανά πάσα στιγμή να ξεχωρίζεις το Θέλημα του Θεού. Αυτό το επιτυγχάνουν όμως όσοι έχουν καθαρή καρδιά, όσοι έχουν καθαρό σώμα, όσοι έχουν καθαρό στόμα και ο Άγιος Ευμένιος τα είχε όλα. Αυτή η φυσική διάκριση, του προσέδιδε και το χαρακτηρισμό της σοφίας, της συνέσεως και του έδιδε την ικανότητα της κατά Θεόν κρίσεως. Ποτέ του δεν φιλοξένησε αρνητικούς και ακάθαρτους λογισμούς. Τα πάντα για αυτόν ήταν καλά λίαν, τα πάντα για αυτόν ήταν όμορφα και αγνά.

Το τρίτο γνώρισμά του ήταν η χαρά. Το πρόσωπό του ήταν πάντοτε φωτεινό και χαρούμενο. Τη χαρά αυτή την αντλούσε από τον πόθο της διακονίας του προς τους ασθενούντες από την επάρατη νόσο της λέπρας. Πολλές μαρτυρίες υπάρχουν για τον Άγιο Ευμένιο ότι όταν ευρισκόταν εντός του Ιερού Βήματος και συμμετείχε στα γενόμενα κατά τη διάρκεια των Ιερών Ακολουθιών και της Θείας Λειτουργίας,

ακούγοντας τους λειτουργούς Ιερείς και τους ψάλτες, έκλαιγε. Και όταν έβγαινε από το Ιερό και ενώ έβλεπες τα μάτια του δακρυσμένα, δεν έπαυε ποτέ να χαμογελά. Και καταλάβαινες ότι το χαμόγελο αυτό εξέφραζε την ομορφιά ενός χαριτωμένου ανθρώπου, μιας καρδιάς γεμάτης από υπερκόσμια χαρά, που ξεχυνόταν και δρόσιζε τους ανθρώπους. Τα δάκρυα αυτά της χαρμολύπης, προσωπικά βιώματα της μετανοίας, της αυτογνωσίας και της κατανύξεως ήταν που δημιουργούσαν στον Άγιο Ευμένιο την ανέκφραστη, την ανεκκλήτη και μόνιμη χαρά στο πρόσωπό του».

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κατέκλεισε την ομιλία του, λέγοντας:
«Σήμερα που αξιωθήκαμε να εορτάσουμε για πρώτη φορά τον Όσιο Ευμένιο το νέο, ας προσπαθήσουμε να τον μιμηθούμε και ας τον παρακαλέσουμε να έρθει κοντά μας, να σπογγίσει τα δάκρυα από τα μάτια μας, να καθαρίσει από την αγωνία και τον φόβο την καρδιά μας, να διώξει τις σκιές από τα πάθη μας, να διώξει τα σύννεφα της ολιγοπιστίας από την ψυχή μας. Να προσπέσουμε στον τάφο του που βρίσκεται εδώ και να τον παρακαλέσουμε να μεσιτεύσει στον Πανάγαθο Τριαδικό Θεό να πάψει ο πόλεμος, να σταματήσει η ασθένεια και να δοθεί σε όλους μας η χαρά στη σκέψη, στη ζωή, στις οικογένειές μας».

Προ της απολύσεως, οι Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς τέλεσαν Τρισάγιο επί του τάφου του Οσίου Ευμενίου που βρίσκεται στον περίβολο του Ιερού Ναού.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ